

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ. ਜੇ., ਫਲਸਾਫ ਅਤੇ ਬਿਸਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇਜੇ.

ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਡਿਪਟੀ ਕਸਟੋਡੀਅਨ - ਜਨਰਲ, ਈਵੈਕਿਊ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਵਾਦੀ

1953 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 269

1955

26 ਅਪ੍ਰੈਲ

ਐਡਮਿਨਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਈਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ (1950 ਦਾ XXXI) - ਧਾਰਾ 56 - ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 14(6) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ - ਕੀ 13 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਅਤੇ 25 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਸੇਧਾਂ, 1953 - ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ - ਸਬੰਧਤ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਅਤੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨ - ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ - ਧਾਰਾ 26 ਅਤੇ 27 - ਕੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਅਤੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਜਨਰਲ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਤੇਅ ਕੀਤਾ ਕਿ, (1) ਈਵੈਕਿਊ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਐਕਟ ਦੇ ਧਾਰਾ 56 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਈਵੈਕਿਊ ਸੰਪੱਤੀ (ਕੇਂਦਰੀ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 14 (6) ਅਲਟਰਾਵਾਇਰਸ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ;

(2), ਕਿ 22 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਬਾਰੇ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 26 ਜਾਂ 27 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਜਾਂ ਕਸਟੋਡੀਅਨ - ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵੈਧ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। 13 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ 25 ਅਗਸਤ, 1953 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਸਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ;

(3) ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ 22 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਖੋਹ ਲਈ ਸੀ

ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਫ਼ਰਵਰੀ ਦੀ 13 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1953, ਸਿਰਫ਼ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੰਕੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿੱਧੇ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 26 ਅਧੀਨ ਸੋਧ;

(4) ਕਿ 22 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਸਟੋਡੀਅਨ - ਜਨਰਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। 25 ਅਗਸਤ, 1953 ਨੂੰ ਨਿਯਮ 14(6) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਸਟੋਡੀ - ਜਨਰਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੂਲ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਛੁਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਨੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਦੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਏ) ਕਿ 18 ਅਗਸਤ, 1953 ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਸਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ; (ਅ) ਕਿ ਪਿੰਡ ਰਤੌਲੀ, ਤਹਿਸੀਲ ਜਗਾਧਰੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਬਾਲਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, (c) ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਰਿੱਟਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਮੁਨਾਸਿਬ ਸਮਝੇ, ਅਤੇ (ਡੀ) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸਟ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।

ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ ਅਤੇ ਦਲੀਪ ਕਪੂਰ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐਸ.ਐਮ.ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਏ.ਐਮ. ਸੂਰੀ, ਏ.ਐਨ. ਅਰੋੜਾ, ਐਚ.ਐਲ. ਸਰੀਨ ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ. ਸੋਢੀ, ਉੱਤਰਵਾਦੀਆਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਫਲਸ਼ਾਅ, ਜੇ. - ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ - ਕੋਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਸੀ।

ਅੰਬਾਲਾ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਰਤੌਲੀ ਨਾਮਕ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਐਨ.ਆਰ. ਬੱਤਰਾ, ਸੁੰਦਰ ਦਾਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਰਾਜ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹਰਗੋਹਿੰਦ ਅਤੇ ਜੈ ਕਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਵੰਡ। ਦੀਵਾਨ ਚੰਦ ਸੂਰੀ 17 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ, ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵੀ.ਆਰ. ਬੱਤਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਪਿੰਡ ਰਤੌਲੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਨ.ਆਰ. ਬੱਤਰਾ ਨੇ 9 ਸਤੰਬਰ 1952 ਨੂੰ ਕਸਟੋਡੀਅਨ - ਜਨਰਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਭਾਵ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਆਮ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸ੍ਰੀ ਛੱਕਣ ਲਾਲ, ਡਿਪਟੀ ਕਸਟਡੀ - ਜਨਰਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 18 ਅਗਸਤ 1953 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਰਤੌਲੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ। 112 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ 7 ਯੂਨਿਟ, ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਐਨ.ਆਰ. ਬੱਤਰਾ ਨੂੰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੱਦ। ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਅਤੇ ਜੈ ਕਿਸ਼ਨ, ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਡਿਪਟੀ ਕਸਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 (1953 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 269) ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਸੀ। ਨੇ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਸਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਐਡਮਿਨੀਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56 ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 14 ਵਿੱਚ ਜੁਲਾਈ 1952 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਿਛੋਕੜ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਪ - ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੀਮਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਪ - ਧਾਰਾ (1) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ 1953 ਦੇ ਐਕਟ XI ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ -

"ਫਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਈਵੈਕਿਊ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। , ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ, ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਾ 14 ਅਗਸਤ 1947 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਨਜ਼ੂਰ ਜਾਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਉੱਠਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ -

"(1) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਪੂਰਵਗਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ: -

(i) ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ;

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮੇਂ - ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਧਾਰਾ 56 ਦੀ ਉਪ - ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਨਿਯਮ 14 ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਇਹ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੱਖਾਂ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀਆਂ ਲੀਹਾਂ ਨੂੰ ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਲੈਂਡ ਰੀਸੈਟਲਮੈਂਟ ਮੈਨੂਅਲ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਜਿਲਦ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਆਏ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਦਾਅਵੇ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਸਟੋਡੀਅਨ - ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਡਿਪਟੀਜ਼ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕਾਂ ਸਮੇਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੰਮ ਆ ਗਿਆ। ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਅਰਧ - ਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ 1949 ਅਤੇ 1950 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ 1952 ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਨਾਸਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਵ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅੰਤਮਤਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਣਾਇਆ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਕ ਉਪ - ਨਿਯਮ 14 (6) 22 ਜੁਲਾਈ 1952 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ:

"ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਵੈਕਿਊਏ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਸਟੋਡੀਅਨ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ, ਪੇਂਡੂ ਈਵੈਕਿਊ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਅਰਧ - ਸਥਾਈ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਸਿਵਾਏ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ: -

(1) ਜਿੱਥੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਲਾਟੀਆਂ ਕੋਲ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ;

(ii) ਜਿੱਥੇ ਅਲਾਟੀ ਨੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ;

(iii) ਜਿੱਥੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ-

(ਏ) ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ (ਭੂਮੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ;

(ਬੀ) ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟੀ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ;

(ਸੀ) ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਈਵੈਕਿਊ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਉਪਲਬਧ ਪਿੰਡਾਂ ਨਾਲ ਸਵੈਇੱਛਤ ਤਬਦੀਲੀ

ਈਵੈਕਿਊ ਜਾਇਦਾਦ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਉਪਲਬਧ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਆਪਸੀ ਵਟਾਂਦਰਾ;

(ਡੀ) ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਲਾਟੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਅਰਧ ਯੋਜਨਾ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ।"

ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ।

ਇਹ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੱਖਦੇ ਸਨ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਧਾਰਾ 26 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸਮੀਖਿਆ ਅਤੇ ਮੁੜ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਨਿਰਪੱਖ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ 13 ਫਰਵਰੀ 1953 ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਉਪ - ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਪ੍ਰਵਾਨ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਅੱਗੋਂ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ, ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

22 ਜੁਲਾਈ 1952 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੇਠਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇ।"

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਸਟੋਡੀਅਨ - ਜਨਰਲ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੰਕੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ 25 ਅਗਸਤ 1953 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੇਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਹੁਣ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ -

"ਬਸ਼ਰਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਉਪ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ 22 ਜੁਲਾਈ 1952 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਹੇਠਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ."

ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਨਿਯਮ 14 (6) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਮ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 14 (6) ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਡਿਪਟੀ ਕਸਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਲਈ ਐਨ.ਆਰ. ਬੱਤਰਾ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ - ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ - ਨਿਯਮ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਤਿ - ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ, ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅੰਤਰ - ਵਿਰੋਧੀ ਸਨ, ਡਿਪਟੀ ਕਸਟੋਡੀ - ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ। ਉਪ - ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 27 ਅਧੀਨ ਕਸਟੋਡੀਅਨ - ਜਨਰਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਉਪਬੰਧ ਸਿਰਫ 25 ਅਗਸਤ 1953 ਨੂੰ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ 18 ਅਗਸਤ 1953 ਨੂੰ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਗੈਰ - ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਮੂਲ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦੀ ਸੇਧ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਮਤਭੇਦ ਸਨ, ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ।

28 ਸਤੰਬਰ 1954 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ: -

"(1) ਕੀ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਧਾਰਾ 56 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਰੂਲਜ਼ ਦਾ ਨਿਯਮ 14 (6) ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ। ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ?

(2) ਕੀ ਨਿਯਮ 14 (6), ਭਾਵੇਂ ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਵੇ, ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੇਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ?"

ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਅਲਟਰਾਵਾਇਰਸ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਧਾਰਾ 12 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਜੋ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਘੇਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤਿ - ਵਿਰੋਧੀ ਸਨ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਧਾਰਾ 56 ਜੋ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 56. (2) (i) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ

ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੇ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਜੇ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਮਕਸਦ ਸੀ - ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। - ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 12 ਨੂੰ ਗੈਰ - ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਹੋਰ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ; ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਬੰਧਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸੰਕੁਚਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਕੋਲ ਸਮੇਂ - ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਪਿਛੋਕੜ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਵਾਜਬ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਬੰਧਿਤ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹਨ, ਉਹ ਅਵੈਧ ਅਤੇ ਅਤਿ - ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਪ - ਨਿਯਮ

14 (6) ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨੈਗੇਟਿਵ ਵਿੱਚ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤਾ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਉੱਭਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਸਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਦਾ ਹੁਕਮ 18 ਅਗਸਤ 1953 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 14 (6) ਦੇ ਪ੍ਰਵਧਾਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਲੰਬਿਤ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। 25 ਅਗਸਤ 1953 ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 22 ਜੁਲਾਈ 1952 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਾਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਕਿਸੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। 22 ਜੁਲਾਈ 1952 ਅਤੇ 13 ਫਰਵਰੀ 1953 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 26 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸਮੀਖਿਆ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਉਹ ਮਿਤੀ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 14 (6) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੀਸ਼ੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 13 ਫਰਵਰੀ 1953 ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰਵਧਾਨ ਅਤੇ 25 ਅਗਸਤ 1953 ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਪਰਿਵਰਤਨ ਪਿਛਾਖੜੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਤਰ - ਵਿਰੋਧੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। , ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸੋਧੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 22 ਜੁਲਾਈ 1952 ਅਤੇ 13 ਫਰਵਰੀ 1953 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨ - ਜਨਰਲ 22 ਜੁਲਾਈ 1952 ਅਤੇ 25 ਅਗਸਤ 1953 ਦਰਮਿਆਨ ਧਾਰਾ 27 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਫਰਵਰੀ 1953 ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਗਸਤ 1953 ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ।

ਸੀ, ਜਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ, ਪਿਛਾਖੜੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ - ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਖਵਾਲੇ ਜਾਂ ਕਸਟੋਡੀਅਨ - ਜਨਰਲ ਨੇ ਧਾਰਾ 26 ਅਤੇ 27 ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਣ ਲਈ 22 ਜੁਲਾਈ 1952 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੇਠਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ।

ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ - ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਤਾਕਤ ਨਾਲ, ਕਿ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋਸ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਅਤੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨ - ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। 22 ਜੁਲਾਈ 1952 ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ 22 ਜੁਲਾਈ 1952 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੋਹ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਕੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ। ਜੇ ਕਿ 22 ਜੁਲਾਈ 1952 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ।

ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਨੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਜਾਂ ਕਸਟੋਡੀਅਨ - ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਧੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿਰਫ 13 ਫਰਵਰੀ 1953 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 25 ਅਗਸਤ 1953, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਰੀਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਠੋਸ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਸੰਗਤਤਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਉਸ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ

ਉਸ ਦੀ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੇਧ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਆਪਣਾ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਕਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਅਤੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨ - ਜਨਰਲ ਦੇਵੇਂ 22 ਜੁਲਾਈ 1952 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੇਧ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰਾਵਿਸੋ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੇਧ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਧ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਪ - ਨਿਯਮ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ -

"ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਈਵੈਕਿਊ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਂਡੂ ਨਿਵਾਸ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਵ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ:"

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ

ਧਾਰਾ 26, ਉਪ - ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ -

"ਕਸਟੋਡੀਅਨ, ਵਧੀਕ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਪਟੀ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੋਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਅੱਧ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। , ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।"

ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ 22 ਜੁਲਾਈ 1952 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਖੋਹ ਲਈ ਸੀ। ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 13 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵੀਸੋ ਨੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੰਕੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿੱਧੇ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮੀਖਿਆ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਜੋ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਕਸਟੋਡੀਅਨ - ਜਨਰਲ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 27 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਛੂਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਉਪ - ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਦੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ

ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਸਟੋਡੀਅਨ - ਜਨਰਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 22 ਜੁਲਾਈ 1952 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਣ ਲਈ, ਇਹ ਉਪ - ਨਿਯਮ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਘੱਟੋ - ਘੱਟ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੋਣ ਲਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਕਸਟੋਡੀ - ਜਨਰਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਵਾਲ (2) ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ 'ਤੇ ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ-

(2) ਜੇਕਰ ਸਵਾਲ (1) ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਕਸਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਣ। 22 ਜੁਲਾਈ 1952 ਨੂੰ 25 ਅਗਸਤ 1953 ਨੂੰ ਨਿਯਮ 14 (6) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ?

ਮੈਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਜਾਂ ਕਸਟੋਡੀਅਨ - ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 26 ਜਾਂ 27 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। 22 ਜੁਲਾਈ 1952 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ 13 ਫਰਵਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ 25 ਅਗਸਤ 1953 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਸਟੋਡੀਅਨ - ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. - ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. - ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। - **Mohinderpal Singh, Translator.**